T012 BD 3 (16) 186-Q5-P17-Vời Ma-Phổ Diệu

Đại Tạng Kinh (Linh Sơn Pháp Bảo)

Phẩm 17: VỜI MA Phật bảo các Tỳ-kheo: –Khi ấy Bồ-tát có ánh sáng tên là Tiêu ma cung trường, phóng ánh sáng đó chiếu khắp ba ngàn cõi Phật, không một chỗ nào là không chiếu đến, sáng rực cả cung điện của ma, đều bao trùm hết thảy. Từ ánh sáng đó làm cho ma Ba-tuần nghe được lời dạy này của Bậc Đại Thanh Tịnh, từ vô số kiếp chứa công nhóm đức, bỏ nước, bỏ ngôi vua, lòng xót thương chân chánh đối với tất cả chúng sinh, muốn thành Phật ngồi ở dưới gốc Bồ-đề, tự thân mình đã độ, muốn cứu độ người khác; tự thân mình đã vượt khỏi ba cõi, sẽ độ người khác vượt khỏi ba cõi; tự thân mình đã được an ổn, sẽ làm cho tất cả đều được an ổn; tự thân mình được tịch diệt, làm cho người khác được tịch diệt, ở chỗ vắng vẻ, tiêu diệt các đường ác làm cho không còn nữa, làm Sư Phụ cho tất cả chư Thiên và người đời, đã đạt thần thông, vĩnh viễn đạt được sự an vui lớn, đem sự an vui mát mẻ đó làm an vui cho tất cả chúng sinh. Sẽ khiến cho cảnh giới của người trống rỗng, và những điều ràng buộc của người khiến cho không còn các thế lực, mất hết các quyến thuộc, trong tâm bế tắc không biết đâu mà tính, sẽ tuôn mưa pháp nhuần thấm tất cả. Phật bảo các Tỳ-kheo: –Khi ma Ba-tuần nghe lời dạy này, trong giấc ngủ nằm mộng thấy ba mươi hai điềm khác lạ: 1. Cung điện tối tăm không sáng. 2. Thấy cung điện nhơ nhớp không sạch. 3. Thấy cung điện đổ nát, mọc đầy gai góc. 4. Thấy sợ hãi, sởn tóc gáy, bỏ chạy tứ tán. 5. Thấy mê lầm, bị lạc đường, đi vào đường quanh co gai góc, ngói đá. 6. Thấy ở vườn sau, cây cối không có hoa trái. 7. Thấy nước ao cạn khô không có các loại hoa sen. 8. Thấy các loài chim le le, nhạn, uyên ương, chim loan cả trăm loại cùng các loài cầm thú đều không có lông không có cánh. 9. Thấy các loại trống lớn, không hầu, nhạc khí bị hư hoại, dây đứt, vứt bỏ ngổn ngang trên đất. 10. Thấy bỏ vợ con quyến thuộc ái kính thương yêu, ở riêng chỗ khác. 11. Tự thấy thân mình từ trên giường rơi xuống đất lỗ đầu, rách mặt. 12. Thấy các ma tử sức oai thần mạnh mẽ đều đến cúi đầu xin quy mạng Bồ-tát. 13. Thấy bốn nữ ma quên mất thời tiết, hóa làm bà già. 14. Tự thấy thân mình y áo, thân thể dính đầy bụi đất nhơ nhớp. 15. Tự thấy vách tường, mái hiên lầu gác, cửa ngỏ nghiêng đổ. 16. Tự thấy quân lính quỷ thần, Duyệt-xoa, Yểm quỷ, Kiền-đạp-hòa, Thiên, Long, quyến thuộc, tất cả tay chân, thân hình và đầu của họ đều rơi xuống đất. 17. Thấy chư Thiên ở cõi Dục, Thiên đế Thích, Diễm thiên, Đâu-suất thiên, Vô kiêu lạc thiên, Hóa tự tại thiên đều tự bỏ đi, không theo lời dạy của mình. 18. Thấy những kẻ ở trong cung điện của ma cả đầu bị bịt kín. 19. Thấy sự tự tại của mình nay không còn nữa. 20. Tự thấy quyến thuộc không quy phục mình. 21. Thấy mũ, khăn bao tóc, châu ngọc, anh lạc tự nhiên bị lửa đốt cháy. 22. Thấy cung điện của ma tự nhiên chấn động.

23. Thấy các cây cối bị chặt đứt ngã trên đất. 24. Thấy những việc vừa ý đều không còn hiện trở lại. 25. Thấy nước tràn ngập nhận chìm cung điện. 26. Thấy nước sông cuốn trôi nhà cửa của dân. 27. Thấy tất cả Thiên vương đều đến quy mạng Bồ-tát, chiêm ngưỡng nhan sắc của Ngài. 28. Thấy thân đang nằm trên giường tự nhiên rơi ra ngoài. 29. Thấy quyến thuộc của mình bỏ đi, nương về với Bồ-tát. 30. Thấy bếp nồi tốt đều bị hư hoại. 31. Thấy Phạm vương, các ma quan thuộc tuyên truyền những điều không

lành. 32. Xem thấy cả chúng sinh trong mười phương quy y Bồ-tát, theo nhận lãnh lời giáo hóa của Ngài. Phật bảo các Tỳ-kheo: –Ma ở trong giấc mộng thấy các điều khác lạ như thế, khi ấy từ chiêm bao thức giấc, trong lòng sợ hãi, sởn tóc gáy, triệu tập đại thần và các binh chúng báo cho họ biết những điều đã thấy trong giấc mộng. Ma có vị đại thần có trí tuệ tên là Sư Tử An. Ma vương hỏi vị đại thần này và các người nhóm họp: –Ta trong giấc mộng nghe trong không trung tự nhiên phát ra âm thanh: "Dòng họ Thích sinh con, thân có nhiều tướng tốt, trong suốt sáu năm tu hạnh cần khổ nay đến bên gốc cây Bồđề sẽ thành Chánh giác". Thức dậy, ta nghĩ: Nay Bồ-tát đây độ vô số nhân dân, chắc chắn cảnh giới của ta đây sẽ trống rỗng, sẽ không còn một ai. Nên ngăn cản việc đó, người có đức như vậy sẽ chóng thành Phật đạo, gọi là Pháp vương, khắp nơi sẽ về nương theo nơi Ngài, chúng ta nên dùng phương tiện gì để chặt dứt đường đi đó, khiến không thể thành tựu được? Đem đại Binh đi chinh phục? Khi ấy nói kệ: Đem tướng và đại Binh Cùng đi đến trừ Phật Mau đến gốc cây kia Giết ngay Sa-môn này Binh tướng của bốn bộ Họ đều yêu kính ta Cùng ta đồng chiến đấu Nhanh chóng đến đuổi Phật Duyên giác và La-hán Đầy khắp trong thiên hạ Diệt trừ binh chúng ta Khiến không còn thế lực Như vậy sẽ thành Phật Vua pháp của trời đất Phe phái rất mạnh mẽ Mãi mãi sẽ làm Phật Bấy giờ, con của ma Ba-tuần là Đạo Sư vì cha nói kệ: Mặt đại nhân sao khác Nhan sắc không như thường Như Thiên nhân Đao-lợi Thân Ngài không điều hòa

Nay Ngài thấy thế nào Mau nói cho con biết. Sẽ thấy ngay gốc ngọn Chữa tật bệnh cho Ngài Nghe lời Thiên nhân nói Nằm ngủ thấy ác mộng Nếu nói ra trong chúng Nghe rồi, thân tự ngã. Đạo Sư tự đi đến thưa với vua cha: –Con nhóm họp đại chúng, tuy có lên tiếng nhưng không thể nào hơn, không thể nào không xấu ác. Mọi người sinh tâm, hoặc có nơi hưởng ứng, hoặc có nơi không. Như vậy, Bồ- tát với âm vang tốt, từ nơi gốc cây nay ứng hiện điềm lành, đó là điều an vui, không tỏ ra khinh mạn. Con xem xét chắc chắn Ngài đầy đủ các sự an lành. Ngài khéo léo và ít bày chuyện nên không sinh ra tội lỗi. Con thấy Ngài tịch lặng, thật đúng là Bậc Đạo Sư, Điều Ngự, không bày các huyễn thuật, không vì cái ngã của mình, thành tựu hạnh an vui, là một Bậc Đạo Sư chân chánh. Đạo Sư lại nói: –Cũng có người có oai lực mà không đủ sức, tự nhiên yếu ớt, vì bậc dũng sĩ thực hành từ bi sẽ được vượt hơn. Ví dầu ánh sáng nơi con đom đóm đầy cả ba ngàn cõi, thì ánh sáng đó cũng chỉ có một tí làm sao có thể chiếu khắp mười phương thiên hạ? Trong lòng ôm ấp sự nhơ nhớp, dối đạo, theo thói mê hoặc, khinh thường bậc minh trí, bệnh đó khó chữa, không có thể lay chuyển, ngàn ức Đức Phật cũng không có thể chữa được. Phật bảo các Tỳ-kheo: –Bấy giờ ma Ba-tuần không nghe theo lời của Đạo Sư, liền triệu tập một ngàn người con. Năm trăm người con đồng vâng theo Đạo Sư tin ưa đạo đức, quy y Bồ-tát, đứng ở phía bên phải của Bồ-tát. Năm trăm người con vâng theo lời dạy của ma cha đứng ở phía bên trái của Bồ-tát. Bấy giờ ma Ba-tuần bảo các người con: –Các con dốc lòng cùng lập mưu kế, dùng thế lực gì để thắng được Bồ-tát? Người con đứng bên phải tên là Đạo Sư nói kệ trả lời ma cha Ba-tuần: Các con tranh cãi đâu có hay Tự nhận cãi lý mong dứt gốc Trùng nhỏ muốn đấu cùng sư tử Sức mạnh như thế sao thắng Phật? Người con đứng bên trái tên Ác Mục, dùng kệ trả lời: Vừa thấy thân con, sức liền tổn Như cây trốc gốc, cành nhánh gãy Nay đây Sa-môn thấy con

đứng Vừa mới nhìn con đà nghẹt thở. Người con bên phải tên Nhuyễn Âm đọc kệ đáp: Muốn dùng sợ hãi tiêu biển lớn Việc làm điên đảo cầu an vui Nay thấy sắc diện của Bồ-tát Con không gọi cha là đặc biệt. Người con bên trái tên Bất Tịnh đọc kệ đáp:

Hiện có một mình muốn được hơn
Ngươi làm Sa-môn lặng lẽ lui
Nay binh chúng ta nhiều vô số
Đều cùng cương quyết hại ngươi thôi.
Người con bên phải tên Thiện Ý nói kệ:
Voi lớn bị xiềng do có sức
Mạnh cầm kim cang, thầm hại người
Lập được nhẫn lực chưa mềm mỏng
Khiến các sức mạnh không hiệu lực.
Người con bên trái tên Cường Oai lập lại bài kệ:
Tuy thân Bồ-tát sáng tiêu bệnh
Con vào nơi kia phá hoại hết
Giữ gìn căn lành như kiếp thiêu
Thân con sẽ phá hại Bồ-tát.
Người con bên phải tên Thiện Nhân dùng kệ trả lời:
Núi có thể động, hư không đổ
Nước biển lớn kia còn thể cạn
Hư không có thể đi trên đất
Chưa được cam lộ không rời cây.
Người con bên trái tên Sở Nhập Biến lại dùng kệ đáp:
Ánh sáng nhật nguyệt còn thể che
Cung điện ma vương ẩn dưới nước
Lấy một giọt đâu cạn biển sông?
Binh tướng quay về, chớ náo động.
Người con bên phải tên Đứt Duyệt, lại nói kệ:
Ánh sáng có thể diệt
Thiết vi có thể nhơ
Thanh tịnh của Bồ-tát
Một mình, không thể chống.
Người con bên trái tên Cầu Tiện, liền đọc kệ trả lời:
Không binh không đảng gọi thuần thục
Diện Ngài xinh đẹp, không giáp trượng
Chưa thấy không binh mà chiến đấu
Như Ta hôm nay chắc hại nhau.
Người con bên phải tên Đức Nghiêm nói kệ đáp:
Không thể tự nói theo ý mình

Lòng sẵn sức mạnh nhẫn tinh tấn
Hành tam thoát môn, trí tuệ tài
Đức lực là binh tướng hàng phục.
Người con bên trái tên Bất Hoàn đọc kệ đáp:
Sẽ hại Bồ-tát như đốt cỏ
Sử dụng linh chú khó tránh tên
Người rành thần chú phá núi tan
Làm cho Thái tử phải chạy thôi.
Người con bên phải tên Pháp Lạc dùng kệ đáp:
Hư không dù hết khiến có hình
Cõi chúng sinh có thể đồng nhất
Gió lạnh dịu dàng có thể nắm
Bồ-tát dưới cây không thể dời.
Người con bên trái tên Đạm Phạ đọc kệ:
Cảnh giới cha ta bày tự nhiên
Mọi người ưa muốn đều có được
Phải phá hoại tánh mạng Bồ-tát
Đến khi cây nguy mới bỏ đi.
Người con bên phải tên Nhất Thiết Cát nói kệ:
Giả sử đồ vậy ba ngàn cõi
Biến thành chất độc, không thể hại
Độc dâm, nộ, si là hơn hết
Cũng không thể hại được Bậc Thánh.
Người con bên trái tên Nhạo Tham nói kệ:
Trăm ngàn ngọc nữ tự trang nghiêm
Đánh lên vô số các âm nhạc
Luôn luôn ưa thích muốn thọ lạc
Để được thỏa mãn các dục vọng.
Người con bên phải tên Pháp Hành nói kệ:
Dùng pháp ưa thích để tự vui
Kính mến thiền định, ưa cam lộ
Độ thoát chúng sinh dùng lòng Từ
Sao lại có tâm ưa dục lạc?
Người con bên trái tên Hảo Kỳ nói kệ:
Trăng đi trên không có chỗ đến
Trừ bỏ tối tăm nên trong sáng
Chúng ta ngày nay được Sa-môn
Hủy diệt các giác nghiệp đã làm.
Người con bên phải tên Sư Tử Hống nói kệ:

Vô số cáo đồng cùng kêu lên
Đâu bằng tiếng rống con sư tử
Trăm thú nghe tiếng lòng sợ hãi
Run rẩy kinh sợ chạy bốn phương
Nay đây các ngươi cũng như vậy
Không nghe Nhân Tôn giảng dạy pháp
Tự tôn ba hoa nói dối trá
Nghe Thánh sư tử rống hàng phục.
Người con bên trái tên Niệm Ác nói kệ:
Nay đây chúng hội nhiều vô số
Làm sao thấy được người nào hơn
Người ngu thấy vậy không bỏ chạy
Lại nói hàng phục là nói dối.
Nói tóm lại, tất cả con của ma, nhóm thanh bạch và nhóm hắc ám, mỗi nhóm đều nói kệ.
Khi ấy có một tướng quân tên Hiền Thiện vì ma Ba-tuần nói bài kệ này:
Sự hiểu biết của Ngài
Thích, Tứ vương, Chân-đà
A-tu-luân, Ca-lưu
Chắp tay cúi đầu lạy
Huống là không cảm phục
Phạm Thiên và Quang Âm
Tịnh cư, các Thiên tử
Cũng đều tự quy mạng
Nay các con của ta
Theo Ngài, nhận lời dạy
Hộ đều kính Bồ-tát
Đến đây đều cúi đầu
Nay đây chúng ma quân
Ba ngàn hai trăm dặm
Cúng kính, tâm vui vẻ
Trong lòng rất hớn hở
Thấy Ngài mặt hòa vui
Trăm ngàn trời mưa hoa
Vô số thần cúng dường
Chư Thiên xuống kính chào
Việc làm của các ma
Rối loạn không thành trò
Lui về là có trí

Chắc không thắng được Ngài.
Cây Bồ-đề Cát Tường
Tất cả các loài chim
Không sợ, hót líu lo
Không thắng, không lui về
Chỗ ở của các ma
Mưa mực và bụi đất
Đạo tràng mưa các hoa
Chỉ xin nghe trở về
Trú xứ của các ma
Hố, ngòi rải, tật lê
Đến đạo tràng xông hương
Người trí nên nguyện về
Điềm mộng xưa thấy rõ
Tại sao không hướng về
Vì dục, hay ngại gì
Chỗ ở đã bị phá
Lạm bày dạy bảo người
Si giận với Đại tiên
Siêng năng đáng khen ngợi
Mưa sấm không sinh cỏ
Tinh tấn Tiên nhân về
Thích hợp thường hội ngộ
Do không hại chúng sinh
Đứng đầu được tự tại
Thiên vương không nghe sao
Thân tướng sáng chiếu xa
Bỏ nước không gì khác
Thành Phật sạch trần lao
Thân Ngài sạch như vậy
Tiên nhân cung kính Ngài
Lơ là không thọ giáo
Nên đến chỗ chí tôn
Lông trắng giữa chặng mày
Nếu bày ánh sáng đó
Bao trùm nhiều cõi nước
Cung điện ma không hiện
Không thể thấy đảnh Ngài
Xem kỹ cũng khó thấy

Không ai có thể xem
Thành tựu Chánh chân giác
Như Tu-di, Thiết vi
Nhật nguyệt, Thiên đế, Phạm
Thổ địa các đạo tràng
Rừng núi đều cúi đầu
Phước lực, có trí lực
Thánh lực, tinh tấn lực
Nhẫn lực, Thiền tư lực
Ma lực tiêu, vô lực
Như ngói làm đồ dùng
Chắc sẽ mau hư hoại
Cầm thú so sư tử
Đom đóm sánh nhật nguyệt
So sánh không ai bằng
Rắn so với Sư tử
Quán sát nơi Bồ-tát
Không thấy ai sánh bằng.

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.